

[Vanggaard.]

blev gengivet i „Politiken“. (Zahle: Aldeles ikke!). Jo, det er ved Gud sandt. Derfor synes jeg ikke, man skulde fortsætte med at provokere Embedsmænd, som har udtalt sig klart og tydeligt, men som i dette Øjeblik er ude af Stand til at tage til Gemæle. Dette gælder ogsaa Departementschef Graae, som man efter min Anskuelse har overfaldet paa det groveste. Ja, man kan naturligvis sige, at han skulde slet ikke have udtalt sig, men jeg tror, at han med disse Udtalelser har ment, at trods de overordentlig vanskelige Forhold syntes han, at Folkemuseets Bestyrelse virkelig har formaaet at faa lidt ud af det, saaledes at man virkelig kan komme til at se en Del af Samlingerne. Det var hans Tanke, det ved jeg bestemt, og denne løsrevne Udtalelse i Pressen mener jeg ikke det er værd at slaa op her i den Grad, som man gør. Jeg er ikke saa uenig med de Herrer i deres Betragtninger om Folkemuseet og Frilandsmuseet; derfor kan jeg maaske sige dette med mere Vægt, end jeg kunde, hvis jeg var en Modstander af deres Ideer om en snarlig Løsning af Folke- og Frilandsmuseumsproblemet.

Det ærede Medlem Hr. Wiinblad udtalte, at Museet maatte være lukket i en lang Aarrække — han nævnte 5 Aar —, og at man kunde risikere, at Samlingerne blev ødelagt af Støv og meget andet, og anførte i denne Henseende som Vidne Kammerherre Meldahl. Al Ære og Respekt for Kammerherre Meldahl og den Tids Arkitekter, men jeg vil blot sige, at Kammerherre Meldahl delte der Anskuelse med Dagens Arkitekter: nogen særlig Respekt for gamle Bygninger havde de ikke. Det var nærmest Despekt, de var i Besiddelse af, og naar vi ser paa det med Nutidens Øjne, beklager vi os over adskillige af de Bygværker, de har ødelagt. Jeg siger ikke dette for særlig at sige noget ondt om Kammerherre Meldahl, for det var Tidens Aand; men at han fandt, at det var bedre at bygge noget nyt end at bygge i Fortsættelse af det gamle Palæ, altsaa efter de Anskuelser, han havde som Arkitekt, og som han har udvist i sine Bygningsværker, det forbaver mig ikke. Men vi har jo ogsaa andre Autoriteter, som er mere Museumsautoriteter end denne Arkitekt. Vi har jo netop den forrige Direktør, Kammerherre Worsaae, og den sidste Direktør, Sophus Müller, som ogsaa den højtærede Undervisningsminister henviste til, og begge disse fremragende Museumsmænd, der har ledet det danske Nationalmuseum i Menneskealdre, har ud-

talt sig for at bygge omkring Museets Have, for at blive ved Prinsens Palæ, for at bygge i Fortsættelse af det. Og det er det, vi nu gaar til. Det er denne gamle Tanke, der har været anført af disse fremragende Museumsmænd, vi nu slutter os til og anbefaler og har udformet i Lovforslaget. — eller rettere, som Undervisningsministeren har udformet. Jeg mener, vi dermed staar paa sikker baade saglig og historisk Grund i denne Sag, og det vil de ærede Opponentter ikke formaa at bortvejre med deres stærke Ord.

Det er rigtigt, der kan naturligvis være nogle Overgangsvanskeligheder, det er jeg ikke blind for; det er ogsaa udtalt af saavel den højtærede Undervisningsminister som af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen. Der vil være nogle Vanskeligheder, og disse Vanskeligheder vil være større — det vil jeg ogsaa indrømme — ved at bygge i Forbindelse med Palæet end ved at opføre en fuldstændig ny Bygning, men disse Vanskeligheder er ikke større, end at de er til at overvinde. Og naar vi ser paa, at det nu er 50 Aar siden, at den første Plan til Museets Ombygning fremkom, fordi man allerede den Gang fandt Forholdene uforsvarlige, saa siger jeg med det som Baggrund: Lad os nu endelig først og fremmest se at faa en Lov, der skaffer et nyt Museum, saa overvinder vi nok de Overgangsvanskeligheder, her er Tale om. Det er Hovedsagen og ikke, at vi fortsætter et nyt Decennium med Snak om den Sag. Jeg er for Resten ogsaa enig i, at Nationalindsamlingen forpligter os til nu at skabe en Løsning. Vi kan ikke lade det Spørgsmaal ligge, vi maa have det løst nu. Og nu kan man sige saa meget man vil om andre Planer, jeg tror alligevel, naar man tænker paa Forvirringen i de 30 Museumsplaner eller blot i de 6—7, som har været virkelig diskutabile, at den her foreslaaede Plan er den, der har formaaet at samle de fleste om sig, baade af Museumsautoriteter og ogsaa nu ved Indstillingen til Vedtagelse her i denne Sal. Jeg vil gentage, som jeg sagde i min Indledningstale, at jeg beklager, at der ikke er et stort Flertal for denne Plan, at der kun er det sædvanlige Flertal; jeg vilde ønske, den kunde samle hele Tinget om sig. Men i Betragtning af den Forvirring, der har været paa det Omraade, maa man ikke spænde Forventningerne højere end til dette: blot vi kan opnaa et Flertal.

Saa har der været anført, at Flertallets Forslag er for dyrt. Det ærede Medlem Hr. Zahle sagde, at vi maatte